

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa

Jansen, Leonard

Coloniæ Agrippinæ, 1725

Casus LXIII. De Statu Religioso, ejus essentia & proprietatibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39911

Ex Tractatu de Religione.

C A S U S L X I I I .

De Statu Religioso, ejus essentia & proprietatibus.

Quirinus Theologus interrogatur:
 1. An vovens castitatem, obedientiam, &c. in manu Confessarii, sit verus Religiosus. 2. An ad Novitiatum admitti possit impubes, infamis, debitis obstructus, &c. 3. An annus Novitiatus debeat esse integer de momento ad momentum. 4. An interrumpatur, si Novitius diu extra moretur, vel vestem saecularem animo abeundi sponte, aut jussu Superioris ad breve tempus reassumat. 5. An completo Novitiatu dimissus & reassumptus indigeat novo Novitiatu. 6. Quid si transeat ad aliud Monasterium, vel post transiitum redeat. 7. Quid si Professio sit nulla defectu aetatis, vel ob non expletum annum probationis. 8. An Novitius juste vel injuste ejectus & iterato receptus, debeat Novitiatum de novo inchoare. 9. An exire possit, qui vovit perseverare. 10. An Novitius licite ejici, & donata ab ipso saltem ad compensationem victus retineri possint. 11. An valeat Professio ante annum decimum sextum, vel facta ex metu reverentiali, aut absque consensu omnium Conventualium, & an mortuo Prelato Conventus Professiones recipere possit. 12. Quid si foemina

R. D. Jansen Pars I,

profiteatur in Monasterio virorum, vel hermaphroditus, aut forte non baptizatus, vel non manifestans defectum occultum. 13. Qui sint effectus Professionis. 14. Qualiter intra quinquennium Professio invalida reclamari possit, & an credatur juranti. 15. An ignorans invaliditatem audiat post quinquennium, & an interim gaudeat Ordinis privilegiis, & in Superiorem promoveri possit. 16. Quid si invaliditatem probare nequeat. 17. An Professio invalida revalidari possit sine nova Superiorum acceptatione. 18. An & qualiter Professo transire liceat ad aliam Religionem?

Religio quandoque accipitur pro virtute, qua Deo debitus cultus exhibetur, de hac & vitiis eidem oppositis agemus paulo post; pronunc tractabimus de Religione, in quantum significat Statum Religiosum. Et quidem pro Resolutione Casus

QUAER. I. Quid sit Status Religiosus?

1. Est vita communis, qua fideles per emissionem trium votorum in Ordine ab Ecclesia approbato tendunt ad perfectionem Christianam.

A a a

nam,

nam; est communis & certa: tria autem vota consistunt in obedientia, quâ propria voluntas, in paupertate, quâ jus & omne dominium rerum temporalium, & in castitate, quâ omnis delectatio venerea abdicatur; ideoque tria ad substantiam Religionis requiruntur: 1. Dicta tria vota. 2. Traditio sui facta irrevocabiliter saltem ex parte voventis; quod addo, quia Societas Jesu est vera Religio, ut patet ex Bulla Greg. XIII. *Ascendente Domino*, aliorumque Pontificum, & tamen ex parte Societatis acceptatio est revocabilis, quoad illos, qui emiserunt vota simplicia. 3. Debet fieri traditio in Ordine à Sum. Pontifice approbato, unde omnes ii, qui in manus Confessarii, vel aliter extra Religionem approbatam tria vota emittunt, non sunt propriè Religiosi, *Suar. Laym. Hiac. Donatus rerum Regul. to. 4. tr. 1. q. 4.* Et quamvis omnes Religiones in substantia conveniant, distinctas tamen, & præcipuè quatuor habent regulas, videlicet S. Basilii, S. Augustini, S. Benedicti, S. Francisci, excipe Carthusianos, Societatem Jesu, & Minimos institutos à sancto Francisco de Paula, qui speciales habent regulas ab Ecclesia approbatas, *v. Reiff. l. 3. decret. t. 3. n. 23.* ubi omnes Ordines eorumque initia recenset.

QUÆR. II. Quinam ad Religionem recipi possint?

R. Ut aliquis ad Novitiatum recipi possit, requiruntur seqq. 1. *Ætas*

pubertatis, id est, in foemella annus duodecimus, in masculo decimus quartus completus, *c. 18. de Regul.* quia tunc prius adest discretio sufficiens ad experienda onera Religionis, *Pyrrh. l. 3. r. 31. n. 26.* ita ut quamvis habitus citius assumi possit, non tamen valeat ad annum probationis computari. In nostro S. Ordine Præmonstratensi in Clerico ad Novitiatum licitè recipiendo requiritur annus decimus sextus, in converso vigesimus. 2. Requiritur, ut sit liber à servitute, ut certum est ex Bullis Sixti V. & Clementis VIII. 3. Ut non sit infamis, *arg. c. 1. caus. 19. q. unde arcendi sunt listores, carnifices, histiones, mimi.* 4. Prohibentur recipi debitis & ratiociniis obstricti, *c. 1. dist. 53.* intellige, si in sæculo manentes intra breve tempus satisfacere possint, *v. Cas. 49. n. 18.* 5. Corpore vitiati, ut cæci, muti, surdi, deformiter claudi, gibbosi, hermaphroditi, morbo caduco vel gallico affecti, *Pelliz. t. 2. c. 4. Donat. to. 7. t. 3. q. 23. & 26.* cum enim ex *tit. de corpore vitiatis* hi arceri debeant à Statu Clericali sæculari, multò magis à Statu Religioso, utpote perfectiore. 6. Recipi prohibentur criminosi, fures, latrones, homicidæ, & de similibus criminibus suspecti. 7. Recipi non potest Episcopus sine Papæ licentia, *c. 2. de translat. Episc. c. nisi 10. de renunt.* 8. Nec filius, cujus parentes sunt in gravi vel extrema necessitate, & ab ipso in sæculo manente

nente

nente absque periculo animæ propriæ juvari possunt, *Donat. q. 2.* quia propter opus consilii non est relinquendum opus præceptum. Si parentes filii ope non indigeant, iis etiam invitis recipi potest, *c. cum virum 12. de Regul. 9.* Antequam Novitius recipiatur, diligens inquisitio facienda est super ejus vita, moribus, habilitate, & quo spiritu, mente & zelo Religionem elegerit, *Bulla Clem. VIII. cum ad Regularem. A.* verò Religionem ingredi, & per consequens admitti possit, qui vi, fraude vel spe matrimonii virginem defloravit, *dixi Cas. 43.*

QUÆR. III. Quid circa Novitiatum?

3. *52.* Sequentia: I. Requiritur annus integer à susceptione habitus, ita ut Professio antea facta sit invalida, *Trid. sess. 25. c. 11.* & quidem hoc tempus computandum est à momento ad momentum, ita ut si vel una hora desit, Professio sit invalida, *Azor. Sanch. Dian. Grassius, Sannig. de reg. c. 4. n. 3. La Croix l. 4. n. 13. Krimer l. 3. n. 2683.* Ratio est, quia *Trid.* requirit annum integrum, sed si desit hora, non est integer: ergo. Idque nunc certum esse per definitionem *S. Congregat. ex Barbof & Fagn. docet Reiffenst. n. 97.* 2. Novitiatum debet esse continuus, si fuerit interruptus, debet de novo inchoari, *Miranda, Pyrrh. n. 40. Krimer n. 2680.* & teste *Fagn. omnes:* tunc autem censetur Novitiatum interrumpi, si

Novitius vel spontè, vel dimissione à Superiore obtentâ locum & animum Religionis dimiserit, etiam si tantum ad unam vel alteram horam, *Sylves. Sanch. Nav. Krimer. l. c.* & ita declaravit *S. Congreg. apud Fagn. in c. insinuante n. 36.* quia *Tridentinum* ad valorem Novitiatûs requirit annum continuum, sed si vel una hora per interruptionem Novitiatûs cesset, non est annus continuus: ergo. Si Novitius cum licentia Superiorum sanitatis vel negotiorum causâ etiam per aliquot menses moretur extra Monasterium, vel ægrotet, non interrumpitur Novitiatum, sed nec tunc si Superior Novitium indurum veste sæculari cras volebat dimittere, sed mox mutatâ mente vestes Ordinis reddat, aut si Novitius ex intentione abeundi clam dimittat habitum, sed Monasterio nondum relicto iterum reinduat, non indigebit novo Novitiatu, quia interruptio non censetur completa, nisi accedat Superiorum dimissio vel Monasterii egressio. 3. An verò post completum Novitiatum dimissus & reassumptus indigeat novo Novitiatu, disputant AA. si mores Novitii non videantur notabiliter immutati, neque Religio sit interim reformata ad majorem rigorem, probabilius judico Novitiatum non esse necessariò renovandum, *Pelliz. Sanch. Lezana, Pyrrh. Krimer n. 2694.* quia *Tridentinum* plus non requirit quàm annum integrum probationis, nec ullâ

- ullâ lege præscribitur, ut Novitiatuſ & Profeſſio fiant tempore continuo. Si Novitiuſ ex inconstantia Religionem deſeruit, expediet eum de novo probari, ſi non per annum, ſaltem ad aliquot tempus.
7. 4. Si Religioſuſ ad diverſam Religionem, vel ad aliud ejuſdem Ordinis Monafterium, quod eſt reformatæ & ſtrictioris obſervantiæ, tranſeat, indiget novo Novitiatu, quia novi Monafterii vel Ordinis aſperitates nondum probavit, nec Ordo vel Monafterium ipſiuſ mores. Econtra ſi à poſteriore Ordine, ad quem legitime tranſiit, redëat ad priorem, non tenetur in illo repetere Novitiatum, quia jam probavit aſperitates prioris Ordinis & hic illiuſ mores, *Pelliz. in man. t. 2. c. 1. q. 13. n. 20.*
5. Si præmiſſo integro Novitiatu ex defectu ætatis vel alteriuſ requiſiti Profeſſio eſt invalida, non indiget novo Novitiatu, quia per integrum annum probatuſ fuit, adeoque expletâ ætate vel ſublato per diſpenſationem impedimento ſatis eſt, ſi ratificetur Profeſſio invalidè edita; imò nec tunc, quando Profeſſio eſt nulla, quia emiſſa eſt ante expletum probationis annum, neceſſarium eſt totum annum repetere, ſed ſufficit, ſi ſuppleatur tempus, quod deerat, & Profeſſio ex poſt renovetur, vel ratificetur, quia Novitiatuſ per Profeſſionem non fuit interruptuſ, *Sanch. l. 7. de matr. d. 37. à n. 45.*
8. 6. Novitiuſ juſtè ejectuſ, ſi reaſſumatur, debet novum Novitiatum ſubire, quia judicatuſ eſt ineptuſ ad Ordinem, per conſequens Novitiatuſ ejuſ non fuit validuſ, ſecùſ ſi injuſtè ejectuſ, & per appellationem ad ſuperiorem fuerit reſtitutuſ; nam per acceſſum ad Superiorem Novitiatuſ non interruptitur, *Pelliz. q. 26. n. 43.*
7. Novitiuſ, ſi bonâ fide judicet, religionem ſibi non expedire, liberè ad ſæculum regredi poteſt, etiamſi voverit eam intrare, vel in ea perſeverare, *Sotus l. 7. q. 2. a. 1. ad 3. Pyrrh. n. 67.* Ratio eſt, quia *Trid. ſeſſ. 25. de Reg. c. 15.* declarat, ipſam profeſſionem ſeu votum ſolenne permanendi emiſſum ante expletum probationis annum nullam habere vim & obligationem: ergò multò minùſ obligationem pariet, & libertatem regrediendi impediet votum ſimplex perſeverandi. Si voverit ingredi certum Ordinem, & non recipiatur in uno Monafterio, tenetur operam dare, ut recipiatur in altero; & ſi admiſſuſ ſine gravi cauſa egrediatur, peccat mortaliter, & denudò pro ſuſceptione inſtare tenetur, *D. Th. 2. 2. q. 88.*
8. Novitium injuſtè ejectives peccant mortaliter cum obligatione recipiendi, ut dixi *Caf. 44. n. 6.* & ejectuſ appellare poteſt ad Superiorem, qui eum reſtituere debet, *De-Luca, Pignat. Donatuſ to. 2. t. 5. q. 10.* Ratio eſt, quòd legitime ſuſceptuſ acquiſerit juſ ad rem ſeu profeſſionem.
9. Novitio ejecto vel exeunti omnia, quæ ſecum tulit, & quæ parenteſ vel conſanguinei ejuſ boniſ (intellige in tanta quantitate,

titate, quæ liberum ejus regressum impedire possint) Monasterio donârunt, à *Trident. sess. 25. c. 16.* sub anathemate reddi jubentur; non tamen ipse habitus, sed ejus pretium, quo æstimatur tempore discelsûs, ei reddi debet, *Barbos. Pelliz. c. 6. n. 28.* Nec potest aliquid exigî pro victu vel amictu, nisi ita habeat consuetudo, vel de solutione pactum intercesserit, *Lug. de just. f. 9. à n. 61. La Croix n. 54. Eng. l. 3. t. 31. n. 5.* quia reditus Monasterii non tantum ad alendos professos, sed & Novitios, ordinati sunt, & Novitii Monasterio exhibent sua officia: ergo dignum est, ut à Monasterio alantur: & quamvis super victu vel vestitu pactum sit, non poterit tamen Novitius ab egressu impediri, usque dum solvat; & si tunc non habeat, vel solvere recuset, cum postea convenite & Monasterium sibi imputare debet, quòd talem susceperit, *Sanch. Pelliz. n. 11. Pyrrh. n. 65.* Si Novitius moriatur in Novitiatu, vel antequam sit validè professus, & dos jam soluta sit Monasterio, restitui debet hæredibus unâ cum fructibus, & ita decisum esse refert *Barbosa de pot. Episcopi alleg. 101. n. 40.*

QUÆR. III. Quid sit professio, & quæ ejus requisita?

11. R. Professio Religiosa est legitima emissio votorum solennium in Religione approbata; ad ejus valorem requiruntur sequentia: 1. Annus ætatis decimus - sextus completus, *Trid. sess. 25. de Reg. c. 15.* In Ordine nostro Præmonstratensi prohi-

betur professio fieri ante annum decimum - octavum completum, valet tamen citius facta, quia lex hæc est solum prohibens, non irritans. 2. Prærequiritur annus integer probationis, ut dictum est sup. in probabili periculo mortis valet professio ante expletum Novitiatum quoad indulgentias & gratias spirituales, non autem quoad reliquos effectus, ideòque Novitio reconvalescente reiteranda est, uti ex ipsa Bulla Pii V. qui illud privilegium concessit Monialibus S. Dominici, probant *Rodrig. Reiffenst. n. 183.* 3. Requiritur, ut professio sit libera à metu gravi & injusto, *Trid. l. c.* Metus gravis reputatur intentatio mortis mutilationis, inedia, carceris, gravium verberum, stupri, amissio patrimonii vel bonorum. Ita omnes teste *Sanch. l. 4. de mat. d. 4.* Metus reverentialis non censetur gravis, nisi jungatur cum importunis precibus, minis, aut cum timore gravis & diuturnæ indignationis parentum, in dubio ad arbitrium judicis recurrendum est. Ita plurimi apud *Sanch. disp. 6. Donat. Pyrrh. l. c.* Qui puellam invitam cogunt Monasterium ingredi, vel volentem ingredi sine causa impediunt, non tantum peccant mortaliter, sed & excommunicantur à *Trid. c. 18.* 4. Ad valorem professionis requiritur, ut acceptetur à Superiore Ordinis cum consensu Conventûs, *Rodrig. Laym. Pelliz. t. 3. c. 3. q. 7.* quia professio est contractus onerosus & reciprocus, & quod omnes tangit, ab omnibus debet approbari, *R. 29. jur. in 6.* Non

tamen requiritur, ut singuli consentiant, sed sufficit, si consentiat major pars; imò ex consuetudine fieri potest, ut potestas recipiendi ad solum Superiorem spectet, & tunc eo mortuo nequit Conventus Novitios ad professionem recipere; secus si ad Conventum & Superiorem simul spectet, *c. fin. de Regul. transf. in 6. Reiffenst. à n. 168. §.* Requiritur debitus sexus, unde invalidè profitetur mulier in Monasterio virorum, vel econtrà, item hermaphroditus, in quo praevalet sexus oppositus, vel in quo uterque sexus est aequalis, quia Superiores non censentur talem professionem velle admittere, *Sanch. de mat. l. 7. d. 106. 6.* Invalida est professio non baptizati, quia non est membrum Ecclesiae, ergo nec Religionis. Si Baptismus sit dubius, debet quidem baptizari, standum tamen videtur pro valore professionis, quae est in possessione, *Mench. l. 6. presumpt. 4. 7.* Si professurus interrogetur super defectu vel crimine, illudque non manifestet, & Superior non intendat eum incorporare cum tali defectu, professio est nulla; si Superior simpliciter consentiat, non recordatus fortè talis defectus, professio est valida, etiam si consensurus non fuisset cognito defectu, nisi sit speciale statutum hujusmodi professionem irritans; profitens cum defectu occulto nocivo Religionis gravem facit ei injuriam.

13. 13. QUÆR. IV. Qui sint effectus professionis Religiosæ?
 2. Sequentes: 1. Obligatio per-

petua ad tria vota substantialia & manendi in Religione, quod vinculum mutuo Religionis & professi consensu tolli non potest; imò nec Papa facere potest, ut quis manens Religiosus non obligetur tribus istis votis, quia hæc vota sunt de essentia status Religiosi; potest tamen Papa ex causa boni communis dispensare in his votis, & facere de monacho non monachum, *Gloss. in c. 6. de stat. monach. & ibid. Abbas n. 21. Cajet. Nav. Laym. & innumeri apud Sanch. de mat. l. 8. d. 8. n. 4. Mendo diss. 12. n. 37. & Papam sic sæpius dispensasse constat ex historiis apud Baron. ad annum Christi 1041.* Ratio est: Papa potest dispensare in votis simplicibus, ut admittunt omnes, ergo & in solennibus, cum solennitas sit inventum Ecclesiae, *c. un. de votis in 6. Vid. Cas. 107. q. 3. 2.* Remissio omnis culpæ & pœnæ, ita ut à SS. PP. Baptismo æquiparetur, quod *Laym. hic c. 10. n. 1. Pelliz. c. 4. n. 12.* etiam ad renovationem votorum extendunt. 3. Professio commutat vel extinguit omnia vota simplicia prius emissa, *c. scriptura de voto*, ubi dicitur: *Rem fracti voti non habetur, qui temporale obsequium in perpetuam noscitur religionis observantiam commutare.* V. dicenda *Cas. 71.* 4. Aufert irregularitatem ex natalibus provenientem in ordine ad suscipiendos S. Ordines, non autem ad prælaturas, *c. 1. de filiis presbyt.* Neque tollit irregularitates ex aliis culpis vel defectibus ortas. 5. Inhabilitat ad matrimonium sub-

sc-

sequens, & dissolvit matrimonium ratum, ut dicam *Cas. 107. q. 3.*

QUÆR. V. Quid circa revalidationem vel reclamationem Professionis?

14. R. 1. Si Professio ex defectu ætatis, liberi consensûs, vel aliter est invalida, Religiosus non tenetur eam revalidare, sed *Trid. sess. 25. c. 19.* concedit ei quinquennium à die Professionis, quo contra eam reclamare valeat; *Et tunc non aliter nisi causas, quas prætenderit, deduxerit coram Superiore suo & Ordinario. Quòd si autem habitum spontè (hoc est temerè & sine causa) dimiserit, nullatenus ad allegandam quamcunque causam admittatur, sed ad monasterium redire cogatur, & tanquam apostata puniatur, interim verò nullo privilegio sui Ordinis juret.* Ad probandam autem invaliditatem Professionis non sufficit nuda assertio, etsi juramento firmata, *Sanch. l. 7. de mat. d. 37. n. 14. Cajet. 2. 2. q. 88. a. 1.* quia contra jurantem stat præsumptio juris, & de jure contra quam nulla admittitur probatio, nisi evidens. 2. Post quinquennium non ampliùs auditur, nisi doceat se invaliditatem ignorasse, vel à reclamatione vi, metu aut fraude fuisse impeditum, quia impedito non currit tempus, ita probabiliter *Suar. Rodrig. Nav. l. 3. conf. 23. n. 3. Castropalao dis. 2. pun. 7. n. 5.* Ad intentum tamen *Trid.* verius est, etiam ignorantem post quinquennium non audiri, cum *Trid.* expressè dicat: *Quinquennium*
- 15.

currat à die Professionis tantùm; ergò non à die habitæ notitiæ, & pro hoc declarationes Cardinalium afferunt Fagnan. Donatus 10. 2. t. 12. q. 13. Pignat. 10. 3. conf. 37. Hoc tamen non obstante iidem cum *Sanch. Barbos. Reiffenst. n. 204.* docent ab ignorante invaliditatem, vel aliter impedito, post quinquennium impetrari posse restitutionem in integrum, sed non nisi à Papa & cum magna difficultate, interim quo se ab Ordine expedire non potest, gaudet omnibus Ordinis privilegiis, & potest absolvi ut alii Religiosi, quia præsumitur essentialis, donec contrarium per sententiam declaretur, possetque ad Ordines & Superioratum promoveri, nisi expressè reclamaret & diceret, se ratificare non velle, *Sanch. La Croix n. 29. 3.* Si quis in foro externo nullitatem probare non possit; in foro tamen conscientie certus sit professionem esse nullam, eandemque nunquam expressè vel tacitè ratificaverit, non obligatur Religione, sed potest discedere, dummodo absque gravi scandalo vel majori incommodo fieri possit, *Nav. consil. 89. Pyrrh. n. 148. Donat. q. 21.* Ratio est, quòd ad Professionem essentialiter requiratur consensus profitentis, quem lex humana supplere non potest, & *Trid.* præcipiens post quinquennium non audiri Professum fundatur in præsumptione ratificationis; si ergo Professio ex post nunquam ratificata fuit, manet nulla, nec

16.

nec obstat, quòd ignorans invaliditatem professionem forsàn renovaverit, sive expressè, sive tacitè exercendo officia veri professi, dando votum in Capitulo assumendo S. Ordines, &c. quia ignorantis nullus est consensus, sicut incogniti nulla voluntas, *Nav. conf. 5. § 39. n. 4. Pelliz. c. 5. n. 57.* nisi expressè apud se statuat, quòd velit modò Professionem ratificare, etsi ab initio fuisset invalida, *Pelliz. Pyrrh. l. c.* 4. Si Professio sit nulla ex defectu solius consensus in proficiente, tunc revalidari & ratificari potest in secreto coram Deo, nec opus est Superioribus de hoc quicquam dicere, idem probabiliter etiam tenet de Professione invalida ex defectu ætatis vel alterius necessariò requisiti, quia Superiores jam consenserunt in Professionem, & consensum non revocârunt, vel saltem sufficit, quòd Papa, qui est supremus Ordinum omnium Generalis, consentiat, juxta *c. significatum de reg. § trans. § c. 1. eod. in 6. Barbos. Nav. l. c. Sanch. La Croix l. 4. n. 31. Reiffenst. à n. 219.* ubi id probat ex Trid. & declaratione Cardin. edita 29. Martii 1598. quæ solùm requirit tacitam vel expressam ratificationem professi, nullam autem mentionem facit novæ acceptationis ex parte Superiorum.

QUÆR. VI. An professus ad alium Ordinem transire possit?

48. R. Id de jure fieri posse, si adsint sequentia: 1. Ut non fiat ex temeritate, levitate, ira, odio erga

Prælatum, sed zelo majoris boni vel perfectionis consequendæ, si præcesserunt rixæ, aut transitum minatus est, præsumitur finis non bonus, *Sanch. l. 6. mor. c. 17.* 2. Transitus regulariter fieri debet ad Ordinem strictiorem, & austeriorem, si non ex regula, saltem ex moderna observantia talem, *Rodrig. 10. 3. q. 52. a. 4. Reiffenst. n. 264.* 3. Transitus fieri non debet cum gravi damno vel infamia primæ religionis, quia commune bonum privato præferri debet, *Pyrrh. n. 160.* 4. Requiritur licentia, quam causâ & sine transitûs examinatis dare potest immediatus Superior localis, vel Abbas, *Sylves. Azor. Sanch. l. c.* nec requiritur consilium vel consensus conventûs in transitum ad strictiorem, secus si ad æqualem, *Pyrrh. n. 65.* quia in transitu ad strictiorem Religiosus utitur suo jure, & in melius commutatur, quod non fit in transitu ad æqualem. Dixi, de jure communi; nam hodie pleræque Religiones privilegium habent, vi cujus Religiosi prohibentur transire ad Ordinem etiam strictiorem sine expressâ licentia Papæ, teste *Donat. 10. 1. 1. 5. q. 45.* & illa licentia non conceditur, nisi doceatur, quòd Religio strictior parata sit eum suscipere, & antequam suscipiatur, debet transiens exhibere litteras dimissorias sui Superioris & licentiam Papæ. Hujusmodi transitus non expedire neque utiles esse docent plerique cum *D. Th. 2. 2. q. 189. a. 8.* & probat experientia.

CASUS